- **O1** K čemu slouží vnější paměť
- **Q2** Charakteristika HDD
- Metody přidělování místa na disku
  - a) Spojité
  - **b)** Spojitý seznam
  - c) Indexová alokace
- **Q4** Plánovací metody přístupu na disk
  - a) FCFS
  - **b)** SSTF
  - c) SCAN
  - d) C-SCAN
  - e) LOOK
  - f) C-LOOK
- 06 HDD vs. SSD
  - a) Defregmentace

Účel vnější paměti

Vnější paměť (angl. secondary storage) slouží k trvalému uchovávání dat a programů i po vypnutí počítače. Na rozdíl od operační paměti (RAM), jejíž obsah se při vypnutí ztrácí, vnější paměti jsou energeticky nezávislé – data v nich zůstávají uložena trvale.

Charakteristické rysy:

- Procesor nemá přímý přístup k vnější paměti (např. disku). Přístup zajišťuje operační systém pomocí ovladačů zařízení (device drivers), které komunikují s řadičem paměti (např. SATA nebo NVMe kontrolér).
- Data jsou na discích **organizována do souborů**, a to **pomocí souborového systému** (např. NTFS, FAT32, exFAT, ext4 atd.).

Výhody vnější paměti:

- Nízké náklady na GB (zejména u HDD).
- Energetická nezávislost obsah se neztratí po vypnutí.
- **Nedestruktivní čtení** čtení dat nijak nepoškozuje jejich obsah, což je rozdíl oproti některým starším typům pamětí.

Typy vnější paměti:

- Stálé (pevně vestavěné):
  - HDD (pevný disk)
  - SSD (polovodičové úložiště)
- **Výměnné** (externí nebo přenosné):
  - Diskety (historicky)
  - CD/DVD (optická média)
  - USB flash disky (moderní výměnná paměť)

Charakteristika pevného disku (HDD – Hard Disk Drive)

Pevný disk slouží k **trvalému nebo dočasnému ukládání dat** – např. **programy, uživatelská data i samotný operační systém**. Uchovávání informací probíhá pomocí **magnetické indukce.**

Zápis a čtení dat:

- Záznam probíhá **změnou magnetické orientace částic na povrchu plotny** (reprezentace bitů 1 a 0).
- Magnetická hlava vytváří změnou polarity napětí v cívce magnetické pole, které mění orientaci částic ve vrstvě záznamu.
- Pro **čtení** se používá **MR hlava** (magnetorezistivní) ta **měří změny odporu v závislosti na magnetickém poli** záznamové vrstvy.

Konstrukce disku:

- Samotné **plotny disku** jsou z **nemagnetického materiálu** (např. hliník nebo sklo).
- Povrch je pokryt feromagnetickou vrstvou, často z oxidu železa (Fe₂O₃), která umožňuje magnetický zápis.

Geometrie disku a organizace dat:

Stopa (Track):

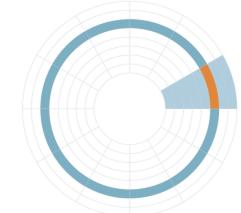
- Je to soustředná kružnice na povrchu každé plotny.
- Slouží k záznamu dat.
- Číslování stop začíná od **0** (vnější okraj) směrem **ke středu** disku.

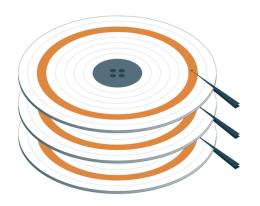
Sektor (Sector):

- Je to výseč jedné stopy nejmenší fyzická jednotka, do které lze data zapisovat nebo je číst.
- Obvykle má velikost 512 bajtů (u moderních disků i 4 kB – tzv. Advanced Format).
- Obsahuje:
  - Identifikační část adresa sektoru ve formátu CHS (Cylinder, Head, Sector)
  - o Datovou část např. 512 B
  - o CRC kód pro detekci a opravu chyb

Cylindr (Cylinder):

- Skládá se ze stop se stejným číslem na všech plotnách disku, které leží nad sebou v zákrytu.
- Umožňuje, aby všechny hlavy současně četly nebo zapisovaly data na stejné pozici každé plotny.
- Číslování cylindrů rovněž od vnějšího okraje dovnitř.

Dá se zmínit i více (viz otázka o HDD discích), ale nedoporučuju protahovat a kecat jen o tom! Musíte se u zkoušky dostat k nejlépe všem podotázkám!

Metody přidělování místa na disku – spojité přidělování (souvislá alokace)

Základní charakteristika:

Spojité přidělování *(contiguous allocation)* je **nejjednodušší a historicky nejstarší způsob správy místa** na disku.

Každý soubor je **uložen v souvislém** (spojitém) **bloku diskového prostoru** – tedy v **blocích, které na sebe přímo navazují**.

- Uživatel/OS zná začátek souboru a jeho délku, což umožňuje efektivní čtení dat.
- Výhodou je **rychlý a snadný přístup**, **nízká fragmentace** dat při zápisu, ale má **omezení v pružnosti práce** s většími nebo dynamicky rostoucími soubory.

Výhody:

- **Přímý i sekvenční přístup** k datům (vysvětleno níže).
- Malý pohyb hlaviček disku protože data jsou fyzicky blízko sebe.
- Rychlé čtení díky předvídatelné struktuře.

Nevýhody:

- Pokud se soubor **zvětší**, je nutné ho **přesunout do většího souvislého bloku**, což je **neefektivní**.
- Velké soubory často není kam uložit, i když je na disku celkově dost volného místa → vzniká fragmentace volného místa.
- Nutnost defragmentace disku, aby vznikl nový souvislý prostor.
- Těžko se předem odhaduje, kolik místa bude soubor potřebovat.

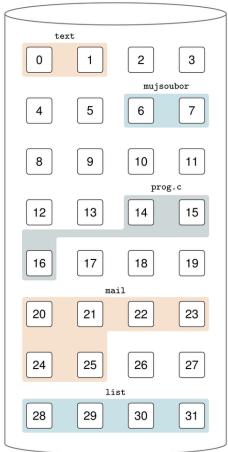
Typy přístupu k datům:

- Sekvenční přístup:
  - o Data se **čtou postupně**, od začátku souboru až po požadovanou informaci.
  - Nutné přečíst všechny předchozí bloky.
  - o Vhodné pro média jako pásky nebo streamované čtení.
- Přímý (náhodný) přístup:
  - Lze okamžitě přejít na požadovaný blok díky znalosti počáteční adresy a velikosti.
  - o Typický pro pevné disky a SSD.

Alokační strategie (algoritmy pro výběr volného místa):

Když systém hledá vhodné místo pro nový soubor, využívá jeden z těchto algoritmů:

- First Fit (první vhodné místo):
  - Vybere první volný blok, do kterého se soubor vejde.
  - o Nejjednodušší a nejčastěji používaný, rychlá implementace.
- Best Fit (nejvhodnější místo):
  - ∘ Vybere **nejmenší možný blok**, který soubor pojme → minimalizuje nevyužitý prostor.
  - o Může vést ke vzniku mnoha malých mezer (externí fragmentace).
- Last Fit (poslední vhodné místo):
  - Vybere poslední nalezený blok, do kterého se soubor vejde.
  - Méně běžný, někdy vhodný pro specifické optimalizace.
- Worst Fit (největší vhodné místo):
  - Vybere největší dostupný blok, do kterého se soubor vejde.
  - Cílem je zachovat větší menší bloky pro budoucí soubory → strategie funguje opačně než Best Fit.

Adresář		
Soubor	Start	Počet
text	0	2
mujsoubor	6	2
prog.c	14	3
mail	20	6
list	28	4

Metody přidělování místa na disku – spojitá alokace (seznam / řetězcová alokace)

- Tato metoda **nevyžaduje souvislý prostor na disku soubor může být rozdělen** na více **nesouvislých bloků**, které jsou mezi sebou **logicky propojeny ukazateli** (adresami).
- Pro správu postačí znát počáteční blok souboru a informaci o konci souboru (EOF).
- Používá se například v souborových systémech FAT12, FAT16 a FAT32, známých z MS-DOS a Windows 95/98.

Vlastnosti a výhody:

- **Není nutné souvislé místo** eliminuje problém s fragmentací volného místa *(vnější fragmentace)*.
- Bloky se alokují až v okamžiku zápisu žádné předem rezervované volné bloky → úspora místa.
- Bloky se ukládají co nejblíže minimalizuje se pohyb hlaviček disku a zrychluje čtení.

Způsob přístupu:

- Sekvenční přístup základní způsob.
- Bloky jsou navzájem propojené ukazateli a přístup k určitému místu vyžaduje procházení všech předchozích bloků.
- **Přímý přístup** (až při použití FAT tabulky):
  - FAT (File Allocation Table) je tabulka, která mapuje soubor na jednotlivé bloky disku.
  - o Každý záznam v tabulce obsahuje odkaz na následující blok.
  - o Poslední blok obsahuje značku EOF (End of File).
  - o Díky tomu lze **rychle vyhledat konkrétní blok**, i když fyzicky nejsou po sobě.

Alokační jednotky:

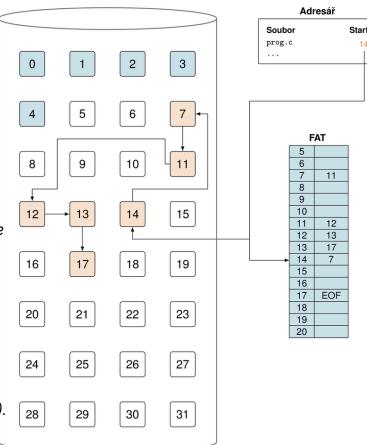
- Cluster (alokovací blok) je nejmenší jednotka, která se přiděluje souboru.
- Velikost clusteru závisí na **souborovém systému a kapacitě disku** (např. u FAT32 může být 4 kB, ale i více).

Fragmentace:

- Vnitřní fragmentace:
  - Vzniká, pokud soubor nevyužije celý poslední alokační blok (např. soubor má 6,1 kB, ale bloky jsou po 4 kB → zabere 2 bloky = 8 kB → 1,9 kB je nevyužito).
- Vnější fragmentace je potlačena, protože soubory nemusí být uložené v souvislém prostoru.

Řetězení bloků – bez a s FAT tabulkou:

- Bez FAT tabulky:
  - Každý blok obsahuje adresu dalšího bloku přímo v sobě (tzv. fyzické řetězení).

- S FAT tabulkou:
  - o FAT obsahuje pro každý blok index dalšího bloku.
- Například:
  - Blok 5 → 12, Blok 12 → 24, Blok 24 → EOF
- Díky tomu se oddělují data od metadat, čímž je přístup rychlejší a správa efektivnější.

Metody přidělování místa na disku - indexová alokace

Indexová alokace (indexed allocation) ukládá všechny adresy (indexy) datových bloků daného souboru do speciálního indexového bloku.

- Každý soubor má vlastní indexový blok.
- Indexový blok obsahuje seznam adres bloků, které obsahují skutečná data souboru.
- Zpočátku jsou položky indexu nastaveny na -1 (neobsazeno), později se nahradí čísly skutečných bloků podle pořadí.

Vlastnosti a výhody:

- Přímý i sekvenční přístup díky indexům lze přejít na libovolný blok i číst data postupně.
- Potlačená vnější fragmentace bloky souboru nemusí být fyzicky vedle sebe.
- Přístup k souboru je **rychlý**, protože indexový blok je při práci načten do operační paměti (*RAM*).
- Lze snadno spravovat dynamicky rostoucí soubory jen se přidají další položky do indexu.

Nevýhody:

- Vnitřní fragmentace poslední datový blok často není zcela využit.
- Složitější implementace než u spojité nebo řetězcové alokace.
- Složitost roste u velkých souborů, které vyžadují více indexových struktur.

Optimalizace a struktury indexace:

Spojová struktura:

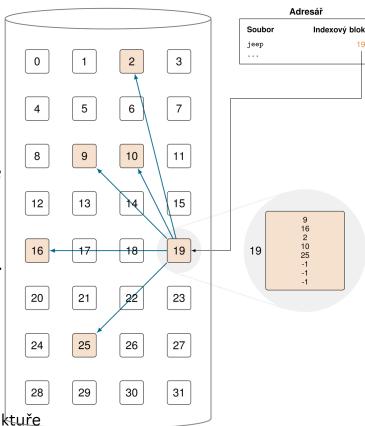
- Používá jeden nebo více indexových bloků za sebou. Npř:
  - Velikost bloku = 2048 B
  - Jeden ukazatel zabírá 4 B → vejde se 512 ukazatelů
  - Každý ukazatel adresuje 1 blok (např. 2048
     B) → pokryjeme 512 × 2048 B = 1 MB dat

Víceúrovňový index:

- Hlavní indexový blok neukazuje přímo na datové bloky, ale na druhotné indexové bloky.
- Ty pak obsahují odkazy na skutečná data → hierarchická struktura.
- Výhoda: zvládne i velmi velké soubory (např. gigabajtové či víc).

Kombinovaný přístup:

- Používá více způsobů podle velikosti souboru:
  - Malé soubory ukládají data přímo ve struktuře (např. přímo v i-nodu), bez indexového bloku.
  - o Větší soubory využívají jednoúrovňový nebo víceúrovňový index.

Další informace:

- Využíváno např. v souborových systémech UNIX/Linux pomocí i-nodů (index nodes).
- Snaha mít bloky souboru **co nejblíže u sebe kvůli minimalizaci pohybu hlaviček disku při čtení**.
- Také je snaha o co nejmenší indexový blok, aby nezabíral zbytečně paměť.

Plánovací metody přístupu na disk

Při přístupu na disk je **nutné naplánovat, který požadavek bude obsloužen jako první**. Cílem plánování je minimalizovat dobu čekání a zkrátit celkový čas potřebný k obsluze požadavků na čtení/zápis.

Přístup na disk se skládá ze 3 částí:

- 1. **SEEK** (vyhledání stopy / cylindru):
  - Pohyb čtecí/zapisovací hlavy nad požadovanou stopu.
  - Největší zdroj zpoždění (hlavičky se musí fyzicky přesunout).
  - Rychlost závisí na vzdálenosti mezi aktuální a cílovou stopou.
- 2. LATENCY (otáčková latence):
  - Čekání, než se požadovaný sektor disku natočí pod hlavičku.
  - Závisí na otáčkách disku (RPM) např. u 7200 ot./min je průměrná latence asi 4,17 ms.
- 3. TRANSFER (přenos dat):
  - Přenesení dat **z disku do paměti** (čtení) nebo **na disk** (zápis).
  - Trvá nejméně času v porovnání s předešlými dvěma kroky.

Plánovací metoda: FCFS (First Come, First Serve)

- "Kdo dřív přijde, ten dřív mele."
- Diskové požadavky jsou obsluhovány v pořadí, v jakém přicházejí bez ohledu na pozici hlavičky.
- Každý požadavek je zařazen do fronty a odbavován postupně.

Vlastnosti:

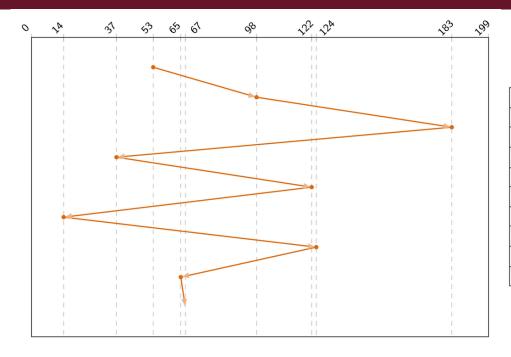
- Jednoduchá implementace snadno se programuje.
- Spravedlivé pořadí žádný požadavek není preferován.

Nevýhody:

- Nízká efektivita hlavičky se mohou zbytečně pohybovat sem a tam po celém disku.
- Neoptimalizuje přístupovou dobu vznikají velké rozdíly mezi rychlým a pomalým požadavkem.
- Nejhorší průměrný čas odezvy ze všech běžně používaných metod.

Vhodnost použití:

- Ideální pro nízkou zátěž, kde je málo požadavků a není potřeba optimalizace výkonu.
- Nevhodné pro vysokou zátěž nebo servery, kde záleží na výkonu.

Pořadí	Pozice hl.	cesta
1	53	0
2	98	45
3	189	85
4	37	146
5	122	85
6	14	108
7	124	110
8	65	59
9	67	2

Plánovací metody přístupu na disk – SSTF (Shortest Seek Time First)

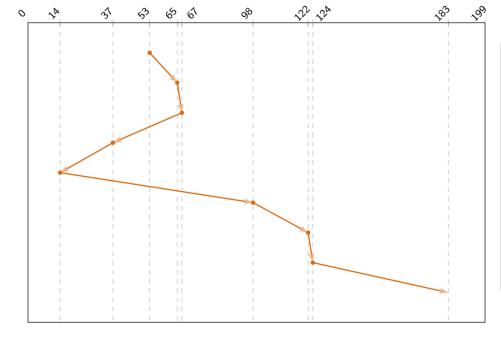
SSTF vybírá ten požadavek, **který má nejkratší vzdálenost od aktuální pozice hlavičky** – tedy **nejkratší vyhledávací čas** (seek time).

• Hlavička disku se **přesune k nejbližšímu požadovanému cylindru**, bez ohledu na pořadí přijetí požadavků.

Vlastnosti:

- Vyšší efektivita než FCFS zkracuje průměrný seek time.
- Vhodná pro krátké vzdálenosti minimalizuje zbytečné pohyby hlaviček.

- Hladovění (starvation):
  - Požadavky, které se nachází daleko od aktuální pozice hlavičky, mohou být opakovaně odkládány.
  - Hrozí, že některé požadavky nebudou dlouho obslouženy, pokud neustále přichází bližší požadavky.
- Není ideální při vysoké zátěži zejména pokud jsou požadavky náhodně rozmístěné.

Pořadí	Pozice hl.	cesta
1	53	0
2	65	12
3	67	2
4	37	30
5	14	23
6	98	84
7	122	24
8	124	2
9	183	59

Plánovací metody přístupu na disk - SCAN

Metoda SCAN (přezdívaná také elevator algorithm) simuluje pohyb výtahu:

- Hlavička disku se **pohybuje od jednoho kraje disku k druhému** (např. od nejnižšího čísla cylindru k nejvyššímu).
- Při cestě obsluhuje všechny požadavky, které leží na trase.
- Po dosažení konce se směr pohybu otočí a proces se opakuje v opačném směru.

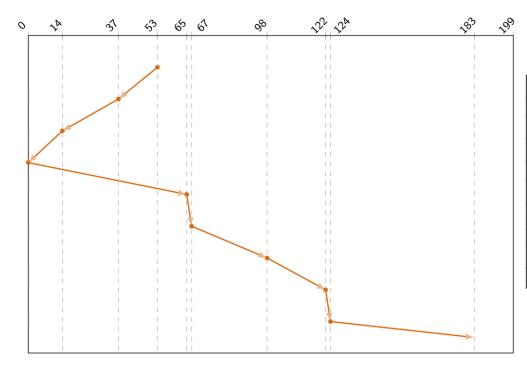
Chování:

- Hlavička začíná například u stopy 0 a jede směrem k nejvyšší stopě (např. 183).
- Obslouží všechny požadavky, které leží na její trase.
- Po dosažení konce disku se vrací zpět a obsluhuje požadavky v opačném směru.

Výhody:

- Vyšší efektivita než FCFS a SSTF, zejména při větší zátěži.
- **Žádné hladovění** všechny požadavky budou dříve nebo později obslouženy.
- Lepší průměrná odezva díky organizovanému pohybu hlavičky.

- Požadavky ve středu disku jsou obsluhovány častěji než ty na krajích.
- V některých případech **může být čekací doba vyšší než u optimalizovanějších metod** (např. LOOK, C-SCAN).

Pořadí	Pozice hl.	cesta
1	53	0
2	37	16
3	14	23
4	65	14 + 65
5	67	2
6	98	31
7	122	24
8	124	2
9	183	59

Plánovací metody přístupu na disk - C-SCAN (Circular SCAN)

C-SCAN je vylepšená varianta metody SCAN, která simuluje kruhový pohyb hlavičky disku:

- Hlavička se pohybuje **jedním směrem** (např. zleva doprava) a zpracovává požadavky na trase.
- Když dorazí na konec disku, neobsluhuje žádné požadavky cestou zpět.
- Místo toho se **rychle vrátí na začátek disku** (např. stopa 0) **bez obsluhy**, a tam **pokračuje ve zpracování** dalších požadavků ve stejném směru.

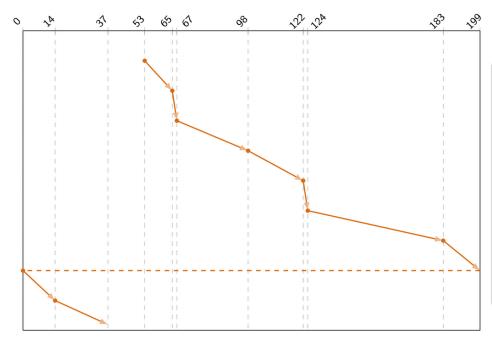
Chování:

- Např. zpracovává požadavky od stopy 0 ke stopě 199.
- Po **dosažení konce** (199) se rychle **vrátí na začátek** (0) bez zpracování požadavků cestou zpět.
- Proces se opakuje pouze jednosměrné obsluhování požadavků.

Výhody:

- Rovnoměrný přístup ke všem požadavkům žádná část disku není upřednostňována (na rozdíl od SCAN, kde jsou střední stopy obsluhovány častěji).
- **Žádné hladovění** každý požadavek bude dříve nebo později obsloužen.
- Stabilní odezva vhodné pro systémy, kde je důležitá rovnováha přístupu.

- Zpětný pohyb hlavičky (z konce na začátek) je neproduktivní žádná obsluha požadavků při návratu.
- O něco vyšší průměrný seek time než u SCAN v některých scénářích.

Pořadí	Pozice hl.	cesta
1	53	0
2	65	12
3	67	2
4	98	31
5	122	24
6	124	2
7	183	59
8	14	30 (229)
9	37	23

Plánovací metody přístupu na disk - LOOK

LOOK je vylepšená verze algoritmu SCAN, která se chová chytřeji při pohybu hlavičky:

- Hlavička neprojíždí celý disk od kraje ke kraji jako u SCAN.
- Místo toho se pohybuje pouze k nejvzdálenějšímu aktivnímu požadavku v daném směru a poté změní směr.

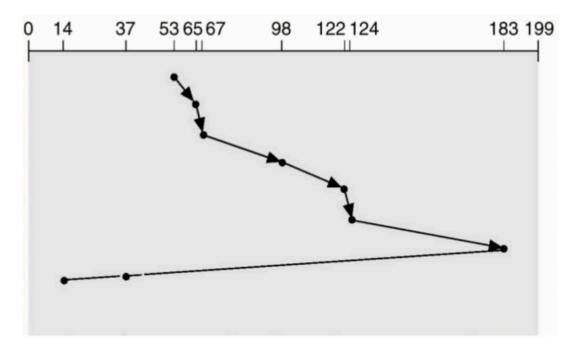
Chování:

- Hlavička disku se vydá směrem k **nejbližšímu požadavku v daném směru**.
- Obsluhuje všechny požadavky po cestě.
- Jakmile dorazí k poslednímu požadavku v tomto směru, otočí se a pokračuje zpět, opět obsluhuje požadavky po cestě.
- Na rozdíl od SCAN nezajíždí zbytečně až na kraj disku, pokud tam nečeká žádný požadavek.

Výhody:

- Efektivnější než SCAN eliminuje zbytečné pohyby hlavičky na konec disku.
- Rychlejší reakční doba, pokud jsou požadavky soustředěny blízko sebe.
- Žádné hladovění všechny požadavky budou obslouženy.

- Stejně jako SCAN může častěji obsluhovat střední oblasti disku než okrajové.
- Složitější na implementaci než FCFS nebo SSTF.

Pořadí	Pozice hl.	cesta
1	53	0
2	65	12
3	67	2
4	98	31
5	122	24
6	124	2
7	183	59
8	37	146
9	14	23

Plánovací metody přístupu na disk - C-LOOK (Circular LOOK)

C-LOOK je **kruhová varianta algoritmu LOOK**, která funguje **podobně jako C-SCAN**, ale je ještě efektivnější:

- Hlavička se pohybuje pouze mezi aktivními požadavky v jednom směru od nejnižšího k nejvyššímu.
- Po dosažení **posledního požadavku** v **tomto směru se vrátí na začátek** (*k nejnižšímu požadavku*), bez obsluhy požadavků **cestou zpět.**
- Proces se pak **opakuje**.

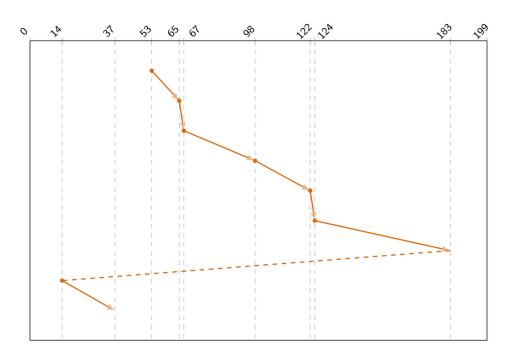
Chování:

- Hlavička začíná u nejnižšího požadavku a jede směrem ke nejvyššímu, obsluhuje všechny požadavky po cestě.
- Po dosažení posledního požadavku se rychle přesune zpět na začátek (první požadavek).
- Tento cirkulární pohyb se **neustále opakuje** vždy jedním směrem.

Výhody:

- Rovnoměrný přístup ke všem požadavkům žádná část disku není upřednostňována.
- Efektivnější než SCAN a LOOK, protože se neplýtvá časem obsluhou cestou zpět.
- Rychlejší odezva pro požadavky u začátku disku po návratu hlavičky.

- Nepřirozený pohyb (skok zpět na začátek) může být nevhodný v systémech s
  požadavkem na reálný čas.
- Návrat hlavičky je neproduktivní (jako u C-SCAN), ale kratší, protože nejde až na kraj disku.

Pořadí	Pozice hl.	cesta
1	53	0
2	65	12
3	67	2
4	98	31
5	122	24
6	124	2
7	183	59
8	14	169
9	37	23

Hard Disk Drive (HDD) vs. Solid State Drive (SSD)

HDD - Hard Disk Drive

Pevný disk je **mechanické zařízení**, které **ukládá data na magneticky pokryté rotující plotny**.

Vlastnosti:

- Magnetická vrstva na rotujících plotnách.
- Mechanické části vystavovací mechanismus, hlavy, plotny.
- Data jsou čtena/zapisována mechanicky pomocí pohybu hlav.

Nevýhody:

- Vyšší přístupový čas (typicky 5–15 ms) → pomalejší než SSD.
- Vyšší spotřeba elektrické energie kvůli pohyblivým částem.
- Fragmentace dat zhoršuje výkon čtení z různých míst je pomalejší.
- Náchylnost k poškození vibrace, nárazy mohou poškodit plotny nebo hlavičky.
- Hlučný provoz slyšitelné šumění a klikání.

SSD - Solid State Drive

SSD je **elektronické zařízení bez pohyblivých částí**, které ukládá data do paměťových čipů *(flash paměť)*.

Výhody:

- Nízký přístupový čas (typicky pod 1 ms) → mnohem rychlejší než HDD.
- Žádné pohyblivé části → odolnější vůči otřesům a nárazům.
- Nezávislé ukládání dat nedochází k fragmentaci.
- Tichý provoz žádné mechanické zvuky.
- Nižší spotřeba energie.

Nevýhody:

- Vyšší cena za 1 GB než u HDD.
- Omezený počet zápisových cyklů ale dnes díky technologiím (TRIM, wear leveling) už většinou nevadí.

Fragmentace a Defragmentace

Fragmentace

- Fragmentovaný soubor je uložen roztříštěně po disku není uložen v sousedních (souvislých) clusterech.
- Data jsou uložena na **různých cylindrech, což způsobuje pomalé načítání** (hlavička se musí přesouvat).
- Vzniká při častém mazání a vytváření nových souborů, které se nevejdou do uvolněných mezer.

Důsledky:

 Pomalejší čtení souborů, Snížená účinnost zálohovacích a obnovovacích nástrojů Celkově nižší výkon disku.

Defragmentace

- Proces, při kterém se fragmentované soubory přesunou tak, aby byly uloženy souvisle.
- Výsledkem je rychlejší přístup k datům a lepší výkon disku.

Nástroje pro defragmentaci:

- Integrovaná defragmentace v OS Windows.
- O&O Defrag pokročilý nástroj s více strategiemi.
- Diskeeper optimalizace výkonu i během běžného provozu